

TIDEN VAR EN ENGEL

du hadde kraft og glødet
du kunne se klart
du hadde sett et bilde som hadde brent seg fast
og en tanke gikk i pakt med hjertet ditt
det var på tide å forandre
forbedre verden litt

og tiden var en engel
med lys i hver hånd
en som aldri sviktet
som aldri gikk, men kom
tiden var en engel
uten tegn på alderdom
ja, tiden var en engel
som aldri gikk, men kom

så skjørt e livet
så tander e en sjel
det e så mye å fordrive
når du vokter en juvel
og en sannhet
går ofte rundt forkledd
du trodde det gikk å forandre
og samle urett på geledd

MOT VEST

eg skulle ha vært våken,
skulle ha skjøvet natten vekk
eg skulle ha vært åpen og husket alle trekk
eg skulle ha gått med deg og ment at det var bra
eg skulle ha vært til stede og fått med meg det du sa
for sakte kryper dagene mot vest og synker ned
for å stige gylne opp et helt annet sted

eg skulle ha gått tilbake samme veien som eg kom
der var ingenting å tape, der var ingen avsagt dom
eg skulle ha kommet mot deg med tunge hjerteslag
no kommer mørket bakfra og tar sitt grep om alt
og sakte kryper dagene mot vest og synker ned
for å stige gylne opp et helt annet sted

en vinterhimmel strekker ut sin stjernekledd kropp
og du og eg kan stå og titte opp
og når døgnets siste time trekker nattens første sukk
kan vi trekke for og gå til ro

eg skulle ha gitt litt ekstra, ikkje greppet av ditt fat
eg skulle ha rost i høy grad, vist et hjerte av format

men no trenger vi å hvile, vi trenger til en seng
vi trenger ikkje å sove, bare lukke øynene igjen

STREIF AV LIV

solen henger lavt bak flakkende grått
fjellet ligger fuktig og bart
i heftige strøk av blått
og vann renner mot vest
skyer trekker mot nord
lyset drar meg med
alt eg vet, e det eg ser

et eiendommelig syn
et streif av liv
bilder drar forbi
i solgangsbris

det river en vind over øde strand
og kjemper slag på slag
mot stein og salt og vann
og eg e krigens vitne
her fra havets skjær
lyset gjør meg vår
alt eg vet, e det eg ser

skogen ligger i skumring
og vokter sin skatt
og moderlig brer nakne vinger
til vern mot en natt
og ingenting må røres
for alt skal vare ved
det e alt eg vet, og lyset det eg ser

DYRKET MARK

du fyller mitt hjerte
du stiller min lengsel
du stryker bort smerte
du leger gamle sår
du har bo i mine tanker
ditt navn roper eg ut
når høsten står og banker
når eg må hente frem min gråt

der e lune smil
der e varme ord
og der e ømhet
der e fred og ro
når elven går over sine bredder
og skyller bort dyrket mark

då e vi der for hverandre
då e vi der begge to

du fyller mitt hjerte
du stiller min lengsel
du stryker bort smerte
du leger gamle sår
og no veier tiden
tyngre enn noen gang
så fred og frihet
skal følge vår kjærlighetssang

LETT SOM SILKE

kom frem i lyset
og kast din skygge
over dommernes bord
kom ut av mørket
og inn i lyset
der du står vil ingenting gro

lett som silke
mykt som fløyel
stryker lykken sin hånd
mot sjelen

legg inn et stopp
der solen bryter
bestig en topp og sett deg ned
bad din kropp
i varmen som flyter
reis deg opp og gå med

beveg deg ut
på tynne greiner
strekk deg ut og frem
og se de former
kroppen tegner
og ta de med deg hjem

AUKSJON

det skal ryddes opp i rotet
lageret ska tømmes
det skal slankes og strammes
landet skal forskjønnnes

vi skal selge ut
til høyeste bud

det e den rette kur
her trengs det kraftig lut

boet skal på auksjon
hus og grunn skal under hammeren
moderne kommunikasjon
skal bringe budskapet til venn og uvenn

det e på tide å skumme fløten
og gi andre en sjanse
der e vilje til å ta støyten
og mange elsker konkurransen

VÆR DEN DU E

din vei skal aldri skjendes
før var det min
din retning aldri vendes
av tanke-spinn
dine øyner skal aldri
måle minst og størst
og i arven - skal du finne trøst

vær den du e, det holder det
ditt kommuniké vil være det
vær den du e, det holder det
din varietet vil ta deg av sted
- så vær den du e

din hånd skal aldri føres
slik som min
dine tanker aldri sløres

LIKE STERKE LAG

det skulle ha vært kraft i slike hender
det skulle ha vært styrke mer enn nok
og viljen skulle ha styrt mot nye strender
og motet skulle tappert ankret opp

og øyner skulle ha skint om kapp med solen
og månen skulle ha spandert en runde til
og lysten skulle ha satt ut og rundet kloden
så drømmer fikk fødes og bli til

det skulle ha vært håp i slike sjeler
det skulle ha vært tillit til et ja
det skulle ha vært like mange deler
det skulle ha vært like sterke lag

FULLT TILSTEDE

eg vil tilbake et døgn eller to
eg skal bare smake på det stykket eg ikkje tok
og eg vil tilbake et år eller to
eg ska bare dra i den retning eg ikkje dro

for eg vil være fullt tilstede
eg vil være våken og rede
eg vil være høyt, høyt oppe
eg vil være langt, langt nede

eg vil frem et døgn eller to
eg trenger å vite nøyaktig kor eg ska no
og eg vil frem et år eller to
eg må bare vite kor eg ska bygge bro

og eg vil ta en rast nøyaktig her eg står
det har ingen hast, der e ingen frister å nå
eg ve ta noen kast og se ka eg får
og får eg tankene på plass,
kan eg pakke sammen og gå

LIVETS ALLÉ

på vei gjennom livets allé
plukker eg opp det som faller ned
av godt og av ondt
av lett og av tungt
langs livets allé
med fontener å dvele ved
og hvitmalte benker
der du kan sette deg ned

eg tar ett steg om gangen
så blir bitene få
de som skal sammen
som potteskår
stykkenes farger
og bitenes form
e hemmeligheter
eg trér på et strå

mine lommer e fulle
i mitt hjerte flo
der steiner begynner å rulle
der e eg no
kor sjelen flykter
kor tankene går
e hemmeligheter
eg trér på et strå

av makter som vil inn
en stemme skal du følge
den indre, klare røst
og i arven - skal du finne trøst